

Ustanów, 12 czerwca 2023 r.

Prof. dr Krzysztof Herdżin

Dziedzina: sztuki muzyczne

Dyscyplina artystyczna: instrumentalistyka

Miejsce pracy: Akademia Muzyczna im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy

Recenzja pracy mgr Cezarego Konrada pt. *Koncepcje tworzenia i analiza solo perkusyjnego w wybranych kontekstach muzycznych* sporządzona w związku z postępowaniem o nadanie tytułu doktora sztuk muzycznych.

ZLECENIODAWCA RECENZJI

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie. Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 roku poz. 1789.) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 roku (Dz. U. z 2018 roku póź. 261) w sprawie szczególnego trybu przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora oraz art. 179 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku. Przepisy wprowadzające ustawę-Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 30 sierpnia 2018 roku poz. 1669).

INFORMACJE O KANDYDACIE

Niestety, przekazano mi tylko pracę doktorską w formie papierowej wraz z dołączonym dziełem artystycznym na płycie CD, bez podstawowych informacji o kandydacie na pendrive. Mimo to, ponieważ jest on osobą świetnie mi znaną a fakty z jego artystycznego życia są powszechnie dostępne w internecie, zdecydowałem się w oparciu o biogram na stronie UMFC pokrótce te informacje przedstawić.

Pan Cezary Konrad urodził się w Poznaniu 28 grudnia 1967 roku. Jest absolwentem Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie (obecnie Uniwersytet Muzyczny im. F. Chopina) w klasie perkusji prof. Edward Iwickiego i prof. Stanisława Skoczyńskiego. Podczas studiów mocno zaangażował się w działalność zespołów perkusyjnych m.in. Young Percussion Studio oraz Warszawskiej Grupy Perkusyjnej, z którymi występował na ważnych festiwalach muzycznych w Polsce (Poznańska Wiosna Muzyczna, Warszawska Jesień), w Rosji i Korei Północnej. Współpracował z Orkiestrą Polskiego Radia w Warszawie oraz z orkiestrą Sinfonia Varsovia pod batutą wybitnych dyrygentów: Krzysztofa Pendereckiego, Jana Krenza, Jerzego Semkowa, Emmanuela Krivine'a, Yehudi Menuhina, Justusa Frantza.

Jeszcze jako student rozpoczął profesjonalną karierę na polskiej scenie jazzowej. Współpracował niemal ze wszystkimi najważniejszymi muzykami jazzowymi w Polsce m.in. Zbigniewem Namysłowskim, Jarosławem Śmietaną, Tomaszem Stańko, Leszkiem Możdżerem, Wojciechem Karolakiem, Andrzejem Kurylewiczem, Krzesimirem Dębskim, Włodkiem Pawlikiem, Anną Marią Jopek, Markiem Napiórkowskim, Henrykiem Miśkiewiczem, Piotrem Baronem, Piotrem Wojtasikiem, Krzysztofem Ścierańskim, Adamem Bałdychem. Jego współpracownicy to również wielkie gwiazdy światowego jazzu m.in. Pat Metheny, Randy Brecker, Mike Stern, Gregory Porter, Arturo Sandoval, Maria Schneider, Didier Lockwood, Jim Beard, Gary Husband, Mino Cinelu, Karrin Allyson, Joe de Franco, Mike Richmond, Deborah Brown.

Przez wiele lat był liderem własnych zespołów, z którymi nagrał trzy albumy: *Meeting in Kraków* 1995, *One mirror... many reflections* 2000, *On Classical* 2015.

Jako muzyk sesyjny, wziął udział w nagraniu ponad 150 płyt.

W latach 1992-2017 wybierany przez czytelników *Jazz Forum* Najlepszym Polskim Perkusistą Jazzowym rankingu *Jazz Top*. W latach 2006-2009 został najlepszym

perkusistą Jazz/Latin/Funk miesięcznika *Top Drummer*. W 2014 r. zdobył nagrodę *Eugeniusz* dla najlepszego perkusisty Jazz/Fusion, a w 2018 r. Polską Nagrodę Perkusyjną branżowego magazynu *Perkusista*.

Jest laureatem Grand Prix na Festiwalu Jazz Juniors 1990 (z zespołem Central Heating Trio), nagrody Programu III Polskiego Radia *Mateusz* (1993), przyznawanego przez Ministerstwo Kultury i Sztuki Stypendium im. Krzysztofa Komedy (1993); w 2014 r. wspólnie z Włodkiem Pawlikiem, jako pierwszy polski perkusista jazzowy zdobył prestiżową Grammy Award.

Od 2017 r. pracuje jako wykładowca Wydziału Jazzu i Muzyki Estradowej na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie.

Z kandydatem blisko współpracuję od ponad 30 lat. Jako perkusista wystąpił na kilkudziesięciu moich produkcjach płytowych i w setkach koncertów, które przygotowywałem jako lider bądź kierownik muzyczny. Nie mam wątpliwości, że mgr Cezary Konrad to wybitny i charyzmatyczny muzyk, obdarzony rzadką wśród perkusistów muzykalnością i wszechstronnością.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska mgr Cezarego Konrada pt. *Koncepcje tworzenia i analiza solo perkusyjnego w wybranych kontekstach muzycznych* składa się z dzieła artystycznego oraz jego opisu. Dziełem są wybrane sola perkusyjne autora pracy, utrwalone na CD. Nagrań dokonano w marcu 2020 roku w Woobie Doobie Studio w Sulejówku. Jak sam pisze we wstępie: „solo perkusyjne kryje w sobie wiele bogactw, a nadanie mu prawdziwej wartości artystycznej wymaga od perkusisty inteligencji, muzykalności, nienagannej techniki i elastyczności w odpowiednim doborze środków wyrazu. Moim celem jest wykazanie fałszywości popularnego mitu, wg którego solo perkusyjne jest wyłącznie popisem technicznym perkusisty”.

To niewątpliwie podsumowanie ponad 30-letnich doświadczeń artysty specjalizującego się w innowacyjnym traktowaniu perkusji, łamaniu schematów i konwencji stylistycznych. Bardzo cenny materiał badawczy pełen skondensowanej wiedzy na temat historii perkusji, różnic wykonawczych charakterystycznych dla różnych stylów muzycznych i własnych, oryginalnych przemyśleń, które doprowadziły mgr Cezarego Konrada do wypracowania niekonwencjonalnego, rozpoznawalnego języka.

DZIEŁO ARTYSTYCZNE

Zakres rejestracji dźwiękowej będącej dziełem artystycznym zawiera 19 utworów. Dziewięć pierwszych to otwarte solówki perkusji - tzw. *open solo*, dziesięć kolejnych skomponował sam kandydat. Wyprodukował i nagrał podkłady używając instrumentów klawiszowych i aplikacji do nagrywania muzyki Logic Pro. Wyjątek stanowią dwa przykłady poświęcone dialogowi perkusji i fortepianu, na którym zagrał Filip Wojciechowski. Realizatorem nagrań, które odbyły się w Woobie Dobie Studio w Sulejówku jest ceniony i doświadczony realizator Łukasz Błasiński. Instrument, na którym dokonano nagrań to perkusja DW i talerze Sabian. Pan Cezary Konrad gra wirtuozowsko, demonstrując swoją błyskotliwą technikę i nieprzeciętną muzykalność. Wykorzystuje różne typy pałek, także swoje dłonie i palce, jego gra pełna jest niuansów kolorystycznych, artykulacyjnych i dynamicznych. Wzorcowo nagrany zestaw perkusyjny brzmi bardzo realistycznie, selektywnie w pełnym zakresie dynamiki od *ppp* do *fff*. Całość jest bardzo wartościowym materiałem muzycznym.

OPIS DZIEŁA

Część opisowa składa się z siedmiu, klarownie podzielonych rozdziałów. Pierwszy dotyczy historii perkusji, kolejnych etapów rozwoju zestawu perkusyjnego w kontekście pojawiania się nowych, ważnych z punktu widzenia muzyki XX wieku kierunków stylistycznych. Narracja doktoranta prowadzona jest zwięźle i racjonalnie. Obok dat, tytułów utworów i płyt, nazwisk artystów, historycznych faktów, wielu zdjęć i rycin, bardzo dużo miejsca autor poświęca szczegółom budowy instrumentów perkusyjnych. Prezentuje również fotokopie transkrypcji solówek największych perkusistów jazzowych i rockowych: Gene'a Krupy, Buddy'ego Richa, Maxa Roacha, Arta Blakey'a, Steve'a Gadda, Johna Bonhama, Dave'a Weckla i Aarona Spearsa, aby ukazać rozwój techniki i różnice w koncepcji gry na przestrzeni wielu dekad.

W kolejnych rozdziałach odnoszących się do pojęcia "solo perkusji jako autonomiczna forma muzyczna", autor uświadamia czytelnikowi bogactwo sposobów gry na perkusji. Co ciekawe, wszystkie wymienione techniki są przez mgr Cezarego Konrada stosowane od lat, nie uwzględnia ich w swojej pracy tylko teoretycznie, ale jako efekt własnych doświadczeń i wiedzy praktycznej. Poszczególne pododdziały dotyczą wariantów solo

perkusyjnego i zagadnień z nim związanych: open, solo palcami, solo z użyciem hot rods, solo pałkami filcowymi, solo technika werblową, solo sonorystyczne, solo w dynamice rosnącej, w dynamice malejącej, solo w codzie utworu, solo na akcentach z zachowaniem ciągłości rytmicznej. Niezwykle ciekawe są zagadnienia sola w metrum nieparzystym, problemy polirytmii i polimetrii, ze wskazaniem na charakterystyczne zabiegi *time displacement* oraz *odd time grouping*.

W ostatnim rozdziale kandydat prezentuje cztery wybrane style muzyczne, które służą mu do zbudowania koncepcji solo perkusji w bardzo określonej konwencji. Są to: jazzowy *blues*, progresje *rhythm changes*, *shuffle funk* oraz latynoamerykańskie *montuno*.

Bezspornie olbrzymim atutem pracy są przygotowane przez mgr Cezarego Konrada transkrypcje swoich analizowanych solówek. Od strony edytorskiej są przykładem drobiazgowej, wręcz pedantycznej dbałości o precyzyjny zapis. Na pięciolinii, oprócz zagranych nut, przednutek, obiegników wraz z opisem dynamicznym i artykulacyjnym, naniesione zostały również numery taktów, co bardzo ułatwia nawigację.

Z dużą dozą prawdopodobieństwa zakładam że to pierwsza tego typu praca napisana w języku polskim, tym bardziej należy więc docenić zgrabne zespolenie wątków, rzetelność i kreatywność autora, jego dbałość o merytoryczną stronę poruszanych tematów. W tym kontekście muszę wspomnieć o drobnych błędach w odmianie angielskich imion i nazwisk, oraz niekonsekwencji w stosowaniu kursywy, co jednak w tym przypadku nie wpływa na obniżenie wartości pracy i jej ocenę przez recenzenta.

KONKLUZJA

W mojej ocenie mgr Cezary Konrad wykazał się wiedzą i kompetencjami artystycznymi stawianymi kandydatowi i spełnia tym samym wymogi art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku. Wniosuję o przyjęcie pracy doktorskiej i nadanie kandydatowi tytułu doktora sztuk muzycznych.

Prof. dr Krzysztof Herdzin

